

SOVJET-ESTLAND

Organ för Estlands Kommunistiska (b) Partis kommitté i Läänemaa.

Nr. 29 (40) II ärgängen

Onsdagen den 23 juli 1941

Pris 10 kop.

Estlandssvenskar, för en gemensam kamp mot fienden tillsammans med de övriga sovjetfolken!

I den bittra kampen mot det imperialistiska Tyskland, skriva sovjetfolken i sitt stora fosterlandskrig ärorika sidor i mänsklighetens historia. Ukrainer, vitrysar, letter, ester, kosacker, turkmenar och flera andra folk, försvara intill det yttersta sina hem, sitt fosterland mot de fascistiska inkärtnarna. De veta, att de kämpa för det som de hålla mest kärt — för sin frihet, för sitt fosterland, och alla de segrar som kommunismen gett dem.

För det estniska folket, likaså även för estlandssvenskarna är fienden bekant. Det är samma fiende som för 700 år tillbaka med eld och svärd erövrade landet och förslavade folket i århundraden. Denna fiende höll under loppet av 22 släkted folket utan rättigheter och i slaveri. Nu, då vårt arbetande folk vunnit den verkliga friheten, ämnar åter den urgamla fienden taga friheten ifrån oss. Baronerna som man med stor möda lyckades få ut ur landet, önska nu åter erövrå sina områden och förslava det arbetande folket, på samma sätt som det är genomfört i Tyskland. Men vi ge ej våra rättigheter och vår jord. Vi önska ej bli en "lägre ras", som det heter hos tyskarna. Vi måste kämpa. Denna gång är vi ej ensamma. Tillsammans med oss kämpa alla Sovjetunionens folk. Det är ej endast sovjetfolken som inse, att fascismen är en stor fara för mänskligheten, utan även otaliga andra folk i hela världen kämpa mot det imperialistiska Tyskland.

Förutom engelsmän, australiärer, egyptier, syd-afrikanare, kanadensar, m. fl., har nu även Tjeckoslovakiska regeringen i England anslutit sig till en gemensam kamp mot fascismen.

Dessa folk, som indragits i detta hemska krig mot fascismen, veta att ifall de ej segra, väntar dem förslavning av fascisterna.

Därför finns det endast ett beslut hos alla fria folk: vi ge ej efter! Vi arbeta för den heliga internationella kampen natt och dag. Vi tänka endast på kriget, på våra plikter och vår seger.

Den som har ett verkligt stolt hjärta — den segrar... och sådana ha vi miljontals.

Folken måste förinta faran och återinföra friheten och lugnet, det hederliga arbetet och den förtjänta arbetstron. Allt detta kan erås därigenom att vi utrota fascismen. Och detta komma vi att göra!

Estlandssvenskarna ha under denna korta tid som sovjetordningen varit gällande i Estland fått otaliga bevis på denna ordnings fördelar. Det är klart för varje estlandssvensk, att endast sovjetordningen tar hänsyn till en smånationens önskemål och skyddar dennes intressen. Därför är det också varje estlandssvensks plikt, att uppvisa i denna stora pågående kamp tillsammans med de övriga sovjetfolken sin styrka och vilja till arbete för frontens bästa för att på så sätt gå en lyckligare och säkrare framtid till mötes.

Vice ordförande i ESSR-s Statliga Försvarskommitté kamrat J. Lauristins radiotal

den 16 juli 1941

Sovjet-republiken Estlands medborgare!

Endast för ett år tillbaka införde arbetarfolket Sovjetordningen i Estland. Det tog från kapitalisterna fabriker och verkstäder, från godsägarna och storbönderna jorden, från bankirerna bankerna. Arbetarfolket blev självt rikedomarnas husbonde. Jordlösa och sådana med lite jord erhöilo jord. Arbetarnas, tjänarnas, böndernas och de intellektuella ställning har förbättrats. Arbete har försäkrats åt alla. Läkarehjälp och skolutbildning är avgiftsfri för arbetarfolket, ålderdoms- och invalidsdagarna är sorgelösa, de höga bostadshyrorna ha försvunnit. För utvecklandet av hushållningen har det placerats i industrier, transport, handel och agrarhushållningen många tusen rubel. Vi bygga nya verkstäder, hus och skolor. Med glädje uppfylla och överskrida arbetarna, ingenjörerna och den tekniska personalen planen, ty de veta, att arbetsresultatet gå till grundandet av det socialistiska samhället och till arbetarbefolkningens själv och icke till utslagare.

Det kulturella livet utvecklas kraftigt. Författarna, konstnärerna, kompositörerna och lärarna ha arbetslust och iver, ty partiet och regeringen understöda intelligensen, för vilka arbetsbristen har förvandlats till en dröm och växel-papperet till ett okänt dokument.

Men att kapitalisterna exproprierades, verkstäder och fabriker fräntogs fabriker, bankirerna — bankerna och från gräbaronerna deras överflödiga jord, så kunde naturligtvis icke denna lilla handfull utslagare fredligt smälta den i deras tycke gjorda orättvisan, utan de började i hemlighet utveckla upphetsningsarbete mot sovjetmakten.

Nu, när de tyska fascistiska trupperna ha trängt in på vårt territorium, ha dessa folkfientliga styrkor och förnedriga historiska apostlar offentlig förträtt det estniska folket och föra ett rövarskrig mot arbetarfolket. Bourgeoisin, gräbaronen och spekulanten äro åter redo att sälja det estniska folket till de tyska fascisterna och baronerna liksom de gjorde det för ett par årtionden tillbaka under den tyska ockupationstiden.

Vårt socialistiska hemland och vår frihet, som den estniska arbetarbefolkningen erhöill med den 21 juni-segern, är i stor fara. Ankomsten av Hitler och hans släpvagnar medför för arbetarfolket svält. Medborgarens mun slutar av baronens råa pisksmäll och den raserna arierns rop: Heil Hitler! Jorden kommer åter att tillhöra baronerna och deras släpvagnar. Godset skall åter ljuda över nejden, men torparen och medelbonden skola med hot av helveteselden tråla godset och gräbaronen.

För att undvika uppkomsten av ett sådant läge i Estland, måste det arbetande folket ta alla medel i användning för att slå tillbaka fienden. Först och främst skola alla medborgare komma till insikt om, att kriget mot den tyska fascismen fordrar omorganisering av allt vårt dagliga arbete. Vi måste ombyta fredstidens sorgelösa vardagliga liv till en ansträngande kamp mot fienden. Vi måste övervinna alla svårigheter, uthärda alla

brister, samla alla våra krafter till förintandet av fienden.

Alla äro med oss, som ha Sovjetordningen och vårt hemland kärt, emedan endast Sovjetordningen ger arbetarfolket fria utvecklingsmöjligheter. Endast vid Sovjetordningen behöver arbetarfolket icke frukta någon arbetsbrist, svält eller elände. Endast vid Sovjetordningen har det arbetande folket, den arbetande ungdomen och intelligensen utsikter för att komma vidare. Därför skall det estniska folket på en bred front resa sig mot fascismen, för att slutligt förinta den. Alla veta, att esten då icke mera är människa, när den raserna baronen med hjälp av Hitlers tanks åter börjar regera oss. Därför — vare det arbetare eller intellektuell, bonde eller ämbetsman, ung eller gammal, man eller kvinna, stor eller liten — alla måste förena sig till ett gemensamt förbund av stål.

Först och främst måste vi befästa oss mot den anfallande fienden. Vi måste förvandla våra städer till fästningar. Vi skola utvalja ur våra led de bästa söner och döttrarna, giva dem vapen så att de kunna träda ut mot fienden. Därför ha vi organiserat en hel rad bataljoner, vilka med stor framgång kämpa på fronten. En bataljon har t. ex. förintat ett stort antal tyskar och fått som krigsbyte tanks och motorcyklar. Bataljonerna ha progressivt rensat det inre av landet från de tyska baronernas hantlangare, som äro vårt hemlands förrädare. Bataljonernas uppgift är också att kämpa mot de tyska fallskärmschopparna och diversanterna. Bataljonernas uppgift är att hålla partisankrig och träffa fienden just där, som den minst väntar.

Fienden utsprider grymma rykten och försöker förorsaka panik, för att demoralisera det inre av landet. Men ingen får låta sig ledas på villovägar av viskande tyska agenter och förrädare. Förrädarna förklara för folket, att förstöringsbataljonernas uppgift är att förinta lantbefolkningens egendom och antända deras hus. Detta är en förnedrig lögn. Förstöringsbataljonernas uppgift är att bevara det arbetande folkets levnadsmöjligheter och förinta dessa, som vilja förinta det estniska folkets frihet, förräda det estniska folket, sälja det till de tyska baronerna och kapitalisterna.

De tyska fascisterna äro de, som röva den sista brödbiten från vårt folk. Vi minnas väl, hur varje tvålstykke, hönsägg, och köttstycke bortfördes utan ersättning från hushållet eller utnärades mot sacherin och körsbärsdöskakor under den tyska ockupationstiden i Estland. Nu ha tyskarna ännu större svält. Det är naturligt att de fascistiska marodörerna komma att skövla de Baltiska länderna ännu mera än under ockupationstiden. Att mänsklighetens råa fiende skall ingenting lämnas. Man måste göra så, att fienden icke får ett enda kilogram bröd eller liter bränsle. Men detta betyder icke, att det från vår arbetande bonde, handarbetare och fiskare borttagas hans egendom, att hans hus nedbränns och att hans ko bortjagas. Annerlunda är förhållandet med dessa, som lämnat sin hushållning i stick och med förbrutna avsikter tagit bössan och begivit sig till den

stora landsvägen för att röva eller under mörkrets slöja företa sina grymma blodbad mot Sovjets arbetare.

För det kämpande estniska folket är det nödvändigt, att det i organisatoriskt avseende vore fastare än någonsin tidigare. Därför har EK(b)P-s CK, ESSR-s Högsta Råds Presidium och ESSR-s Folkkommis-sarierad beslutat att bilda en Statlig Försvarskommitté. Försvarskommitténs uppgift är att fortare mobilisera det estniska folket för att giva motslag åt de anfallande fascistiska horderna och centralisera med överbefälet för krigsstyrkorna alla medel, som äro inriktade på att uppnå denna föresats. Hela det arbetande estniska folket samlar sig omkring Försvarskommittén och omkring sina maktorgan. Länens och kommunernas partioorganisationer samt verkstäl-landekommittéer skola säkert vara på sina platser, orubbligt förstärka Sovjetmakten, försvara torparens, medelbondens och hela det arbetande folkets intressen samt intill sista möjligheten kvarstå på sin plats, med sin djärvhets och manlighet vara förebild för det arbetande folket. Panik- och skräckförsakare äro under folkets avsky och de få sin lön.

Alla, som understöda Sovjetordningen skola avslöja de nazistiska dagdrivarna och utveckla ett energiskt upplysningsarbete mot den fascistiska propagandan. Fiendens hantlangare — gräbaronen, överstar i skyddskåren, f. d. affärsmän, spekulanter, marodörer och vittgardstjvars radioapparater ljuga och nedsmutsa det arbetande folket. Förstöringsbataljonernas uppgift är att förutom fysiskt förinta fienden även lamsla fiendens upphetsningsarbete. Därför skola förstöringsbataljonerna, vart de än komma, klargöra för folket sina uppgifter och visa att de äro arbetarfolkets vänner och icke dess fiender, att de icke röra det arbetande folkets egendom, utan hjälpa till att försvara den emot de fascistiska rövarerna. Likaså skall det också ständigt göras upplysningsarbete bland förstöringsbataljonens led.

Hädanefter skola alla, som ha det estniska folkets öde kärt, organisera och utveckla i varje by, i varje verkstad ett energiskt upplysningsarbete.

"Kriget mot det fascistiska Tyskland kan ej räknas för ett vanligt krig. Det är icke endast ett krig mellan två arméer. Det är i samband med detta också alla sovjetfolkens stora krig mot de tyska fascistiska trupperna," sade kamrat Stalin. Därför skola vi taga i användning alla medel för att överallt förinta fienden. Vi skola energiskt understöda Röda armén och Sjökrigsflottan, som säkert försvåra vårt arbetande folk.

I de av fienden erövrade områdena skall tillvaron göras outhärdlig för fascisterna, omintetgöras deras försök, spränga i luften broar, förstöra förbindelseelement och nedbränna deras depåer. I detta ögonblick är vårt folks uppgift att försäkra sig självt. Vi låta verkstäderna arbeta för militära ändamål. Vi retirera icke! Vi uppmana hela det arbetande folket att med gemensam kraft kämpa mot förslavarna.

Segern skall bli åt arbetarfolket!

Bildandet av ESSR-s Statliga Försvarskommitté

Med den föresatsen att så fort som möjligt mobilisera det estniska folket för att giva ett förintande motslag åt de anfallande fascistiska banden, som vilja förslava vårt socialistiska hemland och för att med överbefälet för krigsstyrkorna koordinera alla medel, som äro inriktade på att uppnå detta mål, ESSR-s Högsta råds Presidium, Estlands Kommunistiska (bolsjevistiska) Partis Centralkommitté och ESSR-s Folkkommis-sarierad anse det nödvändigt att reorganisera den Statliga Staben och bilda ESSR-s Statliga Försvarskommitté med följande sammansättning:

kamrat Säre, K. (ordförande),
kamrat Lauristin, J. (vice ordförande),
kamrat Botsjkarev, V.,
kamrat Karotamm, N.,
kamrat Kumm, B.

Centralisera all makt i ESSR-s Statliga Försvarskommittés händer. Förpliktiga alla Republikens medborgare och alla parti-, sovjet-, och ungdomskommunistiska organisationer att ovillkorligen uppfylla Statliga Försvarskommitténs beslut och förordningar.

Ordförande i ESSR-s Högsta råds Presidium J. VARES.

Ordförande i ESSR-s Folkkommis-sarierad J. LAURISTIN.

Sekretare i EK(b)P-s Centralkommitté K. SÄRE.

Tallinn den 11 juli 1941.

Förordning av USSR-s Högsta råds Presidium

om utnämmandet av ordföranden i USSR-s Folkkommis-sarierad kamrat J. V. Stalin till USSR-s Försvarsfolkkommis-sarie

Att utnämna ordföranden i USSR-s Folkkommis-sarierad kamrat Jossif Vissarionovitj Stalin till USSR-s Försvarsfolkkommis-sarie.

Ordförande i USSR-s Högsta råds Presidium M. KALININ.

Sekretärer i USSR-s Högsta råds Presidium A. GORKIN.

Moskva, Kreml, den 19 juli 1941.

Förordning av USSR-s Högsta råds Presidium

om utnämmandet av överbefälhavaren för den västra riktningen Sovjetunionens marskalk kamrat S. K. Timosjenko till USSR-s ställföreträdande Försvarsfolkkommis-sarie

Att utnämna överbefälhavaren för den västra riktningen Sovjetunionens

Ordförande i USSR-s Högsta råds Presidium M. Kalin in.

Sekretärer i USSR-s Högsta råds Presidium A. Gorkin

Moskva, Kreml den 19 juli 1941.

Överenskommelse

mellan USSR:s och Storbritanniens regeringar om en gemensam verksamhet i kriget mot Tyskland

Som resultat av de underhandlingar, som under de senaste dagarna fördes i Moskva av ordföranden i USSR:s Folkkommisseriesråd kamrat J. V. Stalin och Folkkommisseriesören för utrikes ärenden kamrat Molotov å ena sidan samt Storbritanniens ambassadör i USSR hr. Stafford Cripps å andra sidan, undertecknades den 12 juli en överenskommelse mellan USSR:s regering och Hans Majestät Förenade Konungarikens regering om en gemensam verksamhet i kriget mot Tyskland och likaså även denna överenskommelses protokoll.

Vid undertecknandet av överenskommelsen närvaro å USSR:s sida kamrat J. V. Stalin, Sjökrigsflottans folkkommisseriese amiral kamrat Kuznetsov, vice Försvarsfolkkommisseriesören Sovjetunionens marskalk kamrat Sjaposjnikov, ställföreträdaren i Folkkommisseriesariatet för utrikes ärenden kamrat Vösjinski, huvudsekreteraren i Folkkommisseriesariatet för utrikesärenden kamrat Sobolev, Kollegieledamönnen kamrat Pavlov och motsvarande ämbetsmän i Folkkommisseriesariatet för utrikes ärenden, kamraterna Kozjrev, Gusjev, Potrubatj, och å Storbritanniens sida — ledaren för den militära missionen i USSR general-löjtnant MacFarlan, den militära missionsmedlemmen kontramiral Miles, den militära missionsmedlemmen vice-marskalk i luftflottan Collier, ledaren för finansmissionen i USSR Lawrence Cadbury, rådgivaren vid den engelska beskickningen Baggalley, militärrådgivaren överste Greer, flygtattachén kolonel Hallawell, marinattachén kapten Clenchey och en hel del andra medarbetare vid den engelska beskickningen.

Överenskommelse

mellan USSR:s regering och Hans Majestät Förenade Konungarikens regering om en gemensam verksamhet i kriget mot Tyskland

USSR:s regering och Hans Majestät Förenade Konungarikens regering ingå denna överenskommelse och deklarerar följande:

1. De båda regeringarna förpliktiga sig att hjälpa varandra och ge alla varandra allt slags understöd i detta krig mot det hitleristiska Tyskland.

2. De förpliktiga vidare, att de under detta krigs förlopp icke hålla underhandlingar heller sluta vapenstillstånd eller fredskontrakt utan varandras tillåtelse.

Denna överenskommelse har avfattats i två exemplar, på ryska och engelska språket.

Båda texterna ha samma giltighet.

I USSR:s regerings namn —
ställföreträdaren i USSR:s Folkkommisseriesråd samt Folkkommisseriesären för utrikes ärenden
V. MOLOTOV

Moskva, den 12 juli 1941.

I Hans Majestät Förenade Konungarikens regerings namn —
Hans Majestät's ambassadör i USSR
Stafford CRIPPS

Protokoll

till överenskommelsen mellan USSR:s regering och Hans Majestät Förenade Konungarikens regering om en gemensam verksamhet i kriget mot Tyskland, som ingicks den 12 juli år 1941.

Vid ingåendet av överenskommelsen mellan USSR:s regering och Hans Majestät Förenade Konungarikens regering om en gemensam verksamhet i kriget mot Tyskland, överenskommo de båda parterna att det ovan anförda i överenskommelsen träder i kraft omedelbart vid undertecknandet och behöver icke ratificeras.

Detta protokoll har avfattats i två exemplar, på ryska och engelska språket.

Båda texterna ha samma giltighet.

I USSR:s regerings namn —
ställföreträdaren i USSR:s Folkkommisseriesråd samt Folkkommisseriesären för utrikes ärenden
V. MOLOTOV

Moskva, den 12 juli 1941.

I Hans Majestät Förenade Konungarikens namn —
Hans Majestät's ambassadör i USSR
Stafford CRIPPS

Estlands fria söner och döttrar, våra vänner, bröder och systrar!

Till er vända sig Röda arméns soldater och kommandörer. Som en man samla vi våra led tillsammans med de andra folken i USSR för att förinta fienden!

Med kraft ända till sista blodsdroppen försvara vi vår frihet tillsammans med Röda armén, vår ära, vårt fosterland, vår nationella kultur, vår nationallikt!

Befäst var och en på sin plats de statliga verkstädernas och företagens förstärkta, noggranna arbetet! Kampen som lejon tillsammans med Röda armén för den från godsägarna och kulackerna borttagna jorden, för er heliga rättighet till denna jord! Låt er icke bli panikoffer ty detta försvagar vårt försvarsarbete och hjälper fienden! Organisera en obarmhärtig kamp mot alla slags desorganisering och panikförsäkrare!

Varen på era vakt! Organisera noggrant verkstädernas, elektricitetens, telegraf- och telefonverkens vakt. Bygg fästningar omkring er stad och gör dessa till ogenomträngliga fästningar för fienden! Låt er icke kuvas av provokation, tro icke skvallar! Var på era vakt alltid och överallt! Hjälpl förstöringsbataljonerna att fånga och förinta spioner, diversanter, fiendliga fallskärmsbhoppare! Hjälpl till att fånga och förinta de i skogen verkamma bandithorderna, där de av folket största godsägarna, kapitalisterna och kulackerna ha samlat sig för att

hjälpa fienden. Organisera en allsidig hjälp åt Röda armén, hjälp de sårade, förbered sjukstugor, utveckla värvandet av blodgivare, utöka edra militära kunskaper varje dag, varje stund samt utveckla på allt sätt och understöd hjälpan den Röda armén, på vems initiativ det än må vara!

Res er alla som en man på den stora Stalins upprop till nationellt fosterlands- krig mot det fascistiska barbariet och självvaldet! I detta krig äro vi icke ensamma. Vår fiende är hela världens fiende. Oss understöda och tillsammans med oss resa sig alla Europas och Amerikas folk, som kämpa för sin självständighet och demokratiska frihet mot de fascistiska förslavarna.

Kamrat Stalins upprop i radion till Sovjetunionens folk är vårt verksamhetsprogram till förintande av fienden, till seger.

På den store Stalins upprop, på vårt kommunistiska partis, på vår sovjetregeringens upprop res er alla som en man till försvar för vårt socialistiska hemland!

Vi slå fienden såväl på fronten som i det inre av landet!

Låt oss förena alla våra krafter till seger över människlighetens mest hänsynslösa fiende!

Allt för det kära fosterlandet! Framåt till seger!

ARMENS KRIGSRÅD.

Enligt förordning av USSR:s Högsta Råds Presidium den 8 juli 1941, tilldelades löjtnanten Michail Petrovitj Zjukov heders titeln "Sovjetunionens hjälte", för uppvikad tappervhet i striden mot de fascistiska barbarerna. Övan — M. P. Zjukov vid sitt stridsflygplan.

I Statliga Försvarskommittén

Med hänseende till utvecklandet av de militära operationerna i tre huvudriktningar: nordväst, väst och sydväst överkrev Statliga Försvarskommittén överbefälhavare Huvudstab att organisera tre överbefälhavare för nämnda riktningar, för att ge fienden motslag.

Till överbefälhavare för riktningen nordväst har utnämnts Sovjetunionens marskalk kamrat K. Vorosjilov.

Till överbefälhavare för den västra riktningen har utnämnts Sovjetunionens marskalk kamrat S. Timosjenko.

Till överbefälhavare för riktningen sydväst har utnämnts Sovjetunionens marskalk kamrat S. Budjonnij.

Kamraterna Vorosjilov, Timosjenko och Budjonnij ha redan tillträtt sina poster.

Överenskommelse mellan Sovjetunionens och Republiken Tjeckoslovakien regeringar.

Den 18 juli undertecknades i London överenskommelse mellan Sovjetunionens och Republiken Tjeckoslovakien regeringar.

I Sovjetunionens namn underskrev protokollet av USSR:s storambasadör i England kamrat Malakki, i republiken Tjeckoslovakien namn — Tjeckoslovakien utrikesminister Jan Masaryk.

Nedan återges överenskommelsens text.

Överenskommelse mellan Sovjetunionens och Republiken Tjeckoslovakien regeringar.

Sovjetunionens och Republiken Tjeckoslovakien regeringar slöt följande överenskommelse:

1. Båda regeringarna överenskomma sig omedelbart utnämna sina representanter.

2. Båda regeringarna förpliktiga sig att ge varandra allt slags hjälp och understöd i detta krig mot det hitleristiska Tyskland.

3. Sovjetunionens regering tillåter bildandet av tjeckoslovakiska folktrupper på USSR:s territorium under ledning av en person, som utnämns av Tjeckoslovakien regering med Sovjetunionens regeringens tillstånd. De tjeckoslovakiska folktrupperna på USSR:s territorium stå under ledning av USSR:s överbefäl.

4. Denna överenskommelse träder i kraft omedelbart vid dess underskrivning och behöver icke ratificeras.

5. Denna överenskommelse har avfattats i två exemplar, på ryska och tjeckoslovakiska. Båda texterna ha samma giltighet.

USSR:s Storambasadör i England
Malakki
Republiken Tjeckoslovakien utrikesminister
Jan Masaryk

Läs

Sovjet-Estland!

Sammanfattning av Sovjets Informationsbyrås meddelanden

Det sovjet-tyska kriget fortsätter med oförminskad styrka och tyskarnas hopp om en snar seger över arbetarfolkets armé har fått ställas i skymundan. Vår tappra armé har uppvikad en stor tappervhet och initiativ att t. o. m. den fascistiska pressen har varit tvungen att medge detta.

De sista veckornas krigsoperationer har förts på en front från Svarta havet till Östersjön och från Finska viken till Vita havet. Överallt ha tyskarna framkastat i striden sina bästa elittrupper, vilka till största delen ha förintats vid våra trupper motanfall eller tillfångagits. Endast på några få ställen ha de lyckats få en obetydlig lokal framgång, varvid våra trupper ha dragit sig tillbaka till nya befästa linjer.

Huvudstriderna ha under den senaste tiden huvudsakligen stått omkring Vitebsk-Smolensk, Pihkva-Porhov, Novograd-Volönski och Polotski-Nevel.

I riktningen Vitebsk-Smolensk ha stora strider utkämpats mellan fiendliga motoriserade trupper och våra trupper. Fiendens försök att framtränga mot öster ha alla framgångsrikt tillbakaslagnits av våra trupper. Båda parterna ha lidit kännbara förluster. Striderna fortsätta.

I riktningen Pihkva-Porhov ha våra trupper tillfogat fienden svåra förluster i döda och sårade samt förintade tanks. Våra trupper ha här under stridernas förlopp många gånger inringat och tillfångagit fiendliga trupper, vilka likt en kil ha försökt framtränga mot nordost men med våra trupper ingripande förintats. Våra trupper ha tagit ett stort krigsbyte i tanks, ammunition och kanoner. Stora strider pågår.

I trakten omkring Novograd-Volönski ha våra trupper utkämpat bittra strider med till änderna utrustade fiendliga infanteri- och tankenheter, som försökt genombräta våra försvarslinjer där och framtränga mot det inre av landet. Som resultat av striderna har fienden lidit mycket kännbara förluster i förintade tanks och i döda och sårade samt i miljon man.

De estniska bönderna meja hö och understöda Röda armén

Under tiden som de baltiska harnerna och tyska fascisterna ännu komma till för att underknya esterna och röva ifrån dem deras fria jord och egendom för att hämta de tyska Junkrarnas grymheter till vårt land samt förinta arbetarnas rättigheter, har den verkliga estniska bonden hjältelikt trätt bredvid Röda armén, understött den med förberedd arbete inom jordbruket, samt med hössan vid försäkrandet av arbetarfolkets segrer.

I Pärnassa ha bönderna hjälpt med härbäret, i synnerhet i närheten av floderna, där gräset växt gör det möjligt att meja ännu en gång senare. Pärnassa jordbrukare ha på allt sätt hjälpt frihetskamparna. Med deras hjälp har linnet rensats från Johann Malde-liknande folkfiender och de tyska fascisternas band.

I läänerna äro bönderna sysselsatta med försvarskärlsarbete.

I många kommuner, där försvarskärlsplanen var liten, ha bönderna tagit upp torv i flera gånger större mängder än det är förutsatt i planen. Till den nya rågsädden ha läänerna redan förberett jorden något så när, skogsarbete har tagit fart. Åkerhöst är till största delen redan inkört. Huskapskötarna förse arbetarna kooperativt med mjölk och ägg. Ellanerna kooperativt är den största utdelningspunkten av mjölkprodukter i länet.

Nå fort Röda arméns avdelningar äro i någon estnisk by är det första för bönderna att bjuda hjältarna på god uppmärksamhet fullmjölk. I många gårdar, där bönderna ej kunna ryska, ljuder rödaristerna bonden pengar för att betala för den erhållna mjölken. Bonden tar ej emot hans pengar, utan fattar rödaristens hand, lägger plangarna i den och söker med alla slags rörelser förklara att han ej tar emot betalning av kampen för bondens och hela världens frihet.

Nå skedde det i Harju län i Rapla kommun på Vällajala, Posti och andra gårdar.

Bönderna veta att Röda armén är deras beskyddare och stöd, medan de fascistiska trupperna äro godsägarnas och baronernas handlingar och böndernas råvaror. Sovjetbönderna arbeta sträsnar från dag till dag och hjälpa den Röda armén att segra över de fascistiska förhärjarna.

Den svenska pressen om det sovjet-tyska kriget.

I den svenska pressen ägnar man en mycket stor uppmärksamhet åt det sovjet-tyska kriget. I den svenska pressen vimlar det av berättelser från östfronten och rödaristernas tappervhet. Nå t. ex. skriver den kända svenska publicisten överste Britz i "Dagens Nyheter" om partiskänket i de av tyskarnas erövrade områdena: "Allt talar därom, att ryssarna föra partiskänket med en satanisk skicklighet. Häremot kan man formellt icke säga någonting: Partiskänket, som föres av de i uniform utklädda soldaterna, strider i

mot "krigsrättigheten". Den ryska soldaten är i stånd att hålla partiskänket, som fordrar individuellt handlingsmått. Tyskarna framhåller, att det "lilla kriget" bakom frontens huvudlinje är svårt, grymt och föroarsakar stora förluster.

"Stockholms-Tidningen" korresponderar i Berlin, som gjorde en rundvand från fronten skriver bl. a.: "Det stora anslaget av de tyska soldaternas gravar anger, att kriget mot Ryssland blir det blodigaste under hela kriget. På många ställen såg jag ett stort antal tyska soldatgravar, i vilka det fanns 20 soldater i varje grav. Ryska soldatgravar ser man årligen icke ofta."

Ett år sovjetmakt

För ett år sedan förklarade Estlands Riksdags andra session den borgerliga republik Estland till socialistisk sovjetrepublik. Idag har ett år förflutit sedan sovjetordningen infördes i Estland. Det vore onödigt att uppräknalla alla dessa förändringar, som under ett år öppnats för den arbetande stads- och landbefolkningen av sovjetordningen — den demokratiska partiet och sovjetregeringen. Det är otvivelaktigt att för var och en, att vi under en jämförelsevis kort tid lyckats likvidera arbetslösheten. Då vi lyckats avskaffa detta, som i alla kapitalistiska stater likt ett hemskt spöke svävar över arbetarnas huvuden, så ha vi i och med detta skapat för de människor, vilka livnär sig av sin lön, en stabil, sorglös och fredlig tillvaro. Det har givits människorna perspektiv — framtidsutsikter, det har skapats förutsättningar för att förhoppningar skola kunna uppfyllas. Det betyder, att då arbetaren ej behöver frukta arbetslöshet, så kan han ordna sitt liv, bilda familj och kan förbereda sig för en lång och sorglös framtid. Om vi här till tillfogat läkare, äldreomsorg och andra förbättringar, som det genom sovjetregeringen lyckats uppnå för arbetarna, är bilden fullständig.

Inte endast stadsproletariats liv har stabiliserats, utan även för landsbygdens proletärer medförde sovjetregeringen en känsla av tillförlit och säkerhet, ty då dessa som saknade jord önskade sig sådana, så fingo de och om de ville ha arbete, så garanterades detta åt dem. Men ej endast landsbygdens proletärer erhöjlo jord, utan även småbrukaren, hantverkaren, skomakaren, skräddaren och fiskaren fingo jord och om de ej önskade det, så fanns det nu överallt arbete och förtjänst.

Vad den medelmåttige bonden fick, är klart för alla: fullständig eller delvis befrielse från skuldbördan, billig kraftfoder, billig konstgödsel, billig plöjning med traktorer och gratis veterinärhjälp. Småbrukarna kunna lugnt torgföra sina produkter samt få därvidlag rättvist pris för sin arbetsmöda, ty skocken av direktörer, spekulanter och ökrare, som i det kapitalistiska samhället likt bladlös saga sig in i den arbetande jordbrukarens, hantverkarens och de intellektuella kött, har avskaffats.

Vad som angår de intellektuella, så exploaterades även de av det kapitalistiska samhället och sågos med på, liksom på varje annat skikt av den arbetande befolkningen. De intellektuella nedtrycktes av en hopplös last av skulder och växlar förde många i fängelse. De borgerliga försökte indra de intellektuella ar-

betarna i sin propagandas tjänst och betalade den därvidlag mycket dåligt, för att förläggarnas inkomster skulle vara desto bättre. Vem skulle kunna anföra ett enda faktum från en kapitalistiskt samhälle, där hela landets skriftställare, målare, skulptörer och skådespelare med en dylik kraft och vilja arbetade med förberedelserna för konstdekaden i Moskva!

Men de arbetande massorna ha ej enbart befriats ekonomiskt, utan även i politiskt avseende har arbetarklassen blivit den ledande klassen. Då arbetarklassen och den arbetande jordbrukarbefolkningen i det kapitalistiska samhället för en förtryckt tillvaro, så är dessa under sovjetregimen den klass, som verkställer den politiska makten.

Det har under detta år ej endast skett ett genombrott på det politisk-ekonomiska området. Även på det ideologiska området kan det konstateras en vändpunkt. Då arbetet i klick-Estland ansågs som skam och sågs ned på så betyder det nu enligt den ställsiska konstitutionen och även praktiskt leder och beröm. Arbetsresultatet har stigit otänligt just därigenom, att arbetaren själv är fast övertygad om, att ett högt arbetsresultat giver förutsättning för det socialistiska samhällets utveckling och bestånd samt grundval för en materiell trygghet. Tusenden och åter tusenden stachanover, slagarbete och upplinnare ha vuxit fram ur folks breda lager enbart under detta korta sovjetår.

Från Sjökrigsflottan. En avdelning rödfärdiga från luftvärnet färdiga till försvär.

I folks allra bredaste lager har det skett en brytning till förmån för den socialistiska världsskådningen.

Vad ha vi emellertid att lära av vår ettåriga sovjetpraktik!

Först och främst detta, att folkfloden annu ej grundligt utrotats. Klickr-agenten sliter ofta i Sovjets ämbetsverk.

Klickr-agenterna ha trängt sig in på olika arbetsplatser, där de spela proletärer och endast vänta på lägligt tillfälle att fortsätta sitt undergrävningsarbete.

Klickr-mannen bor i byn och Änjuter tillsammans med de övriga medborgarna de förmåner, som Sovjetregimen möjliggör befolkningen samt bedriver i omgivningen sin desorganiseringsverksamhet.

Nu, då de fascistiska horderna ha erövrat en del av vårt territorium — röra d. i. klickkratsarnas handlar desto livligare på sig, för att gemensamt ängst förslava det estniska folket.

Det arbetande estniska folket firar sin första Sovjetårsdag i krigstillstånd. Genom sovjetregeringen mobiliserats folks bredaste lager i kampen emot fascisterna, som vilja trycka oss tillbaka i trädomen. Nu är vår uppgift att organisera allt för fronten, ty endast på detta sätt kunna vi slå fienden.

J. LAURISTIN,

Vice ordförande i ESSR:s Försvärskommitté och ordförande i ESSR:s Folkkommisärsråd.

Fosterlandet kallar

Över hela landet ökar arbetarfolkens ledare, kamrat Stalins mäktiga upprop.

— Folks alla styrkor till förintandet av fienden.

På ledarens upprop till det stora fosterlandets kriget mot de blodtörstiga fascisterna ha Sovjetunionens miljontals folk rest sig: ryssar och ukrainare, kirgiser och tatarer, judar och letter, bashkirer och ester.

Läsmoder, svarvare, stenarbetare, ingenjörer, tekniker — människor med olika yrken, förenade av en gemensam önskan — att förstöra fienden, träda in i Folks armé, gripa vapnen och gå för att försvära sin frihet, sitt lyckliga liv.

— Fienden måste förintas! — sade fadern till sin barn, Alexej Severinov när han kom till Narvas krigskommissariat: — Min äldsta son är 18 år gammal. Han skall tillsammans med mig inträda i Röda armén. Vi båda vilja försvära sovjetfosterlandet.

Arbetaren katurat Kiin från Narva har deltagit i inbördeskriget. Då var han på flera fronter och uppvissade överallt exempel på tapperhet i kampen för sovjetmakten. Nu har han åter inträtt i Folks armé, men inte ensam, utan tillsammans med sin sextonåriga son.

Edgar Taed har länge varit vanligt arbetare. Nu är han 50 år gammal. Han har tre söner. När Taed hörde att fascisterna anföll Sovjetlandet, kom han upprörd hem.

— Har ni redan hört? — vände han sig till sina söner.

— Vi vet, far.

Samma kväll rådslög fadern och sönerna.

Fadern sade:

— Boende i det borgerliga Estland sågo vi aldrig dagsljuset. Vi hundra, med stor möda fingo vi "ändarna att gå ihop". Först nu under sovjetregeringen ha vi börjat leva som människor. Men nu har den sluga fienden anfällt vårt land.

— Gån, söner, att försvära ert lyckliga liv, för att hjälpa Röda armén och för att förinta fienden — slutade fadern.

Tre söner och fadern inträdde i Folks armé.

Väverkan Alexandra Lavrentjeva från Statliga Baltiska Manufakturerna kom redan under de första krigsdagarna till Krigskommissariatet och meddelade:

— Jag önskar, att frivilligt gå inträda i Röda armén och gå till fronten.

Eugenie Rjapkova arbetade sista tiden på militärskjutskola. Tamara Artemjeva arbetade på tobaksfabriken "Leok". Även de inträdde på fosterlandets kallelse i folks armé som sanitärer.

För framgångsrikt arbete och för under kriget mot de finiska vitgardisterna uppvissat initiativ vid försäkrandet av det socialistiska fosterlandets försvärsstyrkor har kamrat Pimenoff av Sovjetregeringen erhållit medaljen "För uppvissat arbetadåd". Nu har han inträtt i folkarmens bataljon.

— I bataljonen inträdde vi först nyligen — sade kamrat Pimenoff. — Men fienden har redan haft möjlighet att övertaga sig om vår styrka.

En kommun anfölls av en banditskara. Handtarna åstadkom förtörelse i byn, dräpte ordföranden i kommunens verkställandekommitté och pinade de fredliga invånarna, samt grnade över de dräpta lik. I ordförandens lik slungas kilar, ögonen stukos ut honom och extremiteterna avhögsos.

Vår undoravdelning fick i uppdrag att förinta banditerna. På vagen till kommunen råkade vi under maskingevärs- och bösseld. Vi konstaterade att banditerna voro flera än vi. Men folkarmisterna gingo modigt i striden. Det blev en häftig strid. Varje folkarmist stred modigt, tappert, hjältemodigt och banditerna förintades.

Tusentals patrioter inträdde på fosterlandets och ledarens uppmaning i folks arméns led. Fosterlandet kallar oss i strid mot fienden, till försvär av Sovjets heliga mark. Och Sovjets patrioter svära:

— Vi äro alla redo att kämpa för friheten. Fienden förintas.

P. Zarubetki.

Sovjet-republiken Estlands arbetare, bönder och intelligens!

De fascistiska inkräktarna och barbarena ha på ett röviskt skett anfällt vårt Stora Fosterland, för att förinta det enda socialistiska riket i världen och återupprätta tsarismen samt godägarnas makt. Den fräcka, gäa fienden försöker erövra vårt land, taga ifrån oss vår säd, vår nafta, förinta ryssarnas,

ukrainernas, vitryssarnas, litauernas, letternas, esternas, uzbekernas, tatarernas, georgiernas, armeiernas, moldaueernas, azerbajdjanernas och andra fria folks nationella kultur och nationalism i vårt stora hemland och göra dem till slavar under de tyska furstarna och baronerna.

Men detta sker icke!

Den tyska fascismen finner sin grav i detta krig. Fienden lider stora förluster.

Hitler vill bli världens härskare

I kretsen av sin blodtörstiga skara tycker Hitler om att omflytta gränserna på Europas och hela världens karta för att se hur hans, Hitlers Imperium tar sig ut. Hitlers förre medhjälpare Rauschning, som blev oenlig med ledaren och flydde ifrån de oundvikliga uppgörelserna till utlandet, skriver i sin bok "Hitler sade mig" om dessa Führers tidsfördriv.

Hitlers världsbild blir enligt Rauschning berättelse alltid sedan att han själv högtidligt stigit ovan jorden i mytiska moln — som hela jordens härskare.

Efter Hitler följer enligt hans sohem-patronernas klass i Tyskland. Det är adliga, godsägare, kapitalister och bankörer, som följt Hitlers välsignelse.

Ett trappstege lägre är medelklassen, som ger anställda, bödlar och spioner till alla länder. Därefter komma de "övriga drängarna" — Tysklands arbetare och bönder som ha lämnats utan några som helst rättigheter, bestämda till evig tråldom.

Och under allt detta äro slaverna i de erövrade länderna. Men även slaverna indelas i flera kategorier efter "raserna". Hitler förlätnar nationallitterer efter sitt allmänna förslävningsystem. I skället inför han de uttänkta "raserna".

I centrum är den första slavningen: Österrike, Tjecko-Slovakien, Mähren, Polen, Baltiska staterna, Ungern och Balkanländerna.

Vändande sig mot Öster kastar Hitler sina blickar på Kaukasien och Iran. Han ser liksom slukade han till den tyska fascismens ära Ukraina, Volga-

länderna och Georgien. Sedan vänder han sig åt norr. Här beslutar han sig för att förena Tyskland med Skandinavien. I synnerhet tycker han om Sverige.

Med erövring, köp och falskhet forrenas Skandinavien. Till slavar göres de riken, som på den fascistiska "raslärans" språk kallades "den högre rasen".

I väster förvandlar Hitler i sin vision Frankrike, England, Belgien och Holland till Tysklands besittningar.

Vidare oceanen. Stannar den fascistiska fantasin vid oceanen?

Nej, oceanen får ej hindra den fascistiska erövringslystnaden. Först och främst kastar Hitler en blick på Sydamerika. Brasilien frestar honom. Han säger:

"Vi skapar ett nytt Tyskland i Brasilien."

Brasilien och Mexiko bli tyska domionioner. Samma öde väntar Bolivien, Argentina, det lönar sig ej att tala om Syd-Amerikas andra stater. Överallt kommer det att vara Tysklands allra!

Men USA? Vilket öde väntar där? Hitler svarar kategoriskt. — Förenta Staternas herrar skola Nord-Amerikas tyskar bli: "Det tyska elementet, hörande till de amerikanska folks konstians, skall bli dess politiska och andliga förnyelsekälla."

Hitler lovade sina anhängare:

"Jag lovar er, mina herrar, att jag i ett önskat ögonblick omskapar Amerika och att det skall bli vårt bästa stöd den dag, då Tyskland tar ett språng från Europa till länderna bakom havet."

På det sättet har Amerika fått ett slut med ett slag: det är "förentat". Men vad som beträffar Afrika och Asien, så gå de automatiskt över till Tyskland som ett rikt byte efter det

Brittiska Imperiets, Hollands och Belgiens förstöring.

Hitler föredrar att tala över sina planer om Italien och Japan. Men på samma gång talar han aldrig om att han ämnar dela makten med dem. Det är ändt klart, vilket deras öde vore om Hitler bleve världens härskare.

På så sätt kommer det ej att bli några självständiga stater utom Tyskland. Det kommer ej att finnas varken franska, engelska eller andra folk. Det kommer att finnas en "högre ras", den tyska rasen, och en miljarder omfattande slavarnas — en "lägre ras".

Denna slavarnas ras är alltför talrik. Dessutom förökar den sig utan någon slags regulering. Hitler betraktar den national-fascistiska politiken helt enkelt:

"Framför oss uppöppet förpliktelser att befämpa det tyska folks tillväxt. Man måste utarbeta en teknik för att förstöra miljontals människor av lägre ras, som föröka sig likt insekter..."

Men man kan förinta människor med olika slags medel. Man kan låta dem dö ut av hunger eller helt enkelt döda dem. Man kan skapa möjligheter till långsam död. Och det finns även en sådan väg — därom talar Hitler med särskild tillfredsställelse som sin privata upptäckning: Man kan systematiskt hindra deras (slavarnas) förökning. Åtskillande till exempel männen och kvinnorna under flera år."

Ej blott Tyskland utan hela jordklotet ter sig för fascistens ögon som en enda stor betesmark. Av de tyska handdarnas klick utvecklas patronernas klass. På den återstående, utan människorättigheter lämnade klassen kan man förtä olika operationer: de ena dräpes, de andra pinas, de tredje betämmas för hungerdöden, de fjärde föras samman för att få starka trålar.

Ej blott folken sluta sin existens, utan hela mänskligheten föröres i fascisternas visioner. Den föras tillbaka till djuriskt tillstånd. Endast genom att förvandla människorna till fullkomliga trålar kan fascismen försäkra sin existens. Fascismen hatar till och med ordet "människa".

Med särskild vrede ställer sig fascismen till de slaviska folken, som med tiden ha utvecklats sig till slaviska släkter: tjeckter, serber, bulgarer, ryssar, ukrainare, vitryssar och polacker. Alla dessa folk utgöra enligt Hitlers ord ej ens en ras utan en "slavarnas massa".

Hitler döjer ej sin fruktan för det ryska folket. Han ser i det ryska folket huvudfaran för sina planer. Det har förskräckt honom att dödligheten i Sovjetunionen har minskats och folksmängden ökas. Han skriker hysteriskt: "Glöm ej, att de slaviska folks förökning överstiger hela Europas ökning."

För de slaviska folken har fascisternas ledare endast skällsord. Han talar ej helt enkelt om tjeckerna, utan han skymfar dem.

Ukraina drar till sig fascisternas elriga blickar. I Berlin diskuteras den närliggande det-mannen Skoropadecki. Men till en sådan maskerad med förtälskad till-män ställer Hitler sig ej allvarligt. Han anser det nödvändigt att underkasta ukrainarna utan några som helst försikningar.

Allt detta syns honom mycket enkelt. Men ej ens inför sina vänner kan han döja sin förlägenhet när det är tal om det ryska folket. Han frågades om han ej ämnade anfälla Sovjetunionen. Han svarade:

"Sovjetunionen är en stor bit vid vilken man kan kvävas. Därifrån börjar jag inte."

Hitlers anhängare förklarade honom att det är mycket svårt att föra krig med Sovjetunionen medan det ibland det tyska folket finna vidsträckt område, där man känner sympati för det ryska folket. "En märkbar del av den tyska ungdomen, däribland ingenjörer och tekniska arbetare samt några unga officerare — sade förskräktigt en av Hitlers framskridande fascistiska ledare — "känna sympati för Moskva och so Tysklands befrielse i förening med Sovjetunionen."

Hitler känner sig illa berörd av denna anmärkning. Men ej ens hans vägrade förneka denna sympati. Men det gjorde detsamma. Han beslöt sig för att spela va banque.

Men vad sker om det lyckas att besegra Sovjetunionen?

Hitler svarade med ord, som voro genomdrunkna av vrede till det ryska folket och till Sovjetunionen:

"I gångna tiden erkändes segraren i sin fulla rätt att förinta makten och hela folk."

Men verkligheten berättigar ej Hitlers stolta förhoppningar. Hungern mejlar det tyska folks styrkor. Det råvarika kriget är trötthet och modfärdighet ibland massorna. Hitlers försök att avsluta kriget är lönlöst. Han har fastnat i sitt eget nät.

Sovjetfolket förlintar den övermodiga äventyraren, som spelar med miljontals liv för att förverkliga en grym slav-handlars fantasi.

Aldrig skall det bli slavar av folk, som veta vad friheten är. Det ryska folket i förening med de andra sovjet-folken skola förstöra den fascistiska ormen, som hotar mänsklighetens liv och frihet.

"Krasnaja Zvezda", 11 juli.
D. Zaslavski.

Ur den italienska arméns historia

Bernhard Shaw sade en gång: "En gång skapade Gud som tillförför den österrikiska armén — den sista och mest obegärdade armén på jorden. Det tråkiga sitt arbete blev Gud förfädd: "Varför skapade jag den? Vem förmår en sådan armé förstöra?" Gubben tänkte och tänkte, och med en flick han erbjöd: "han skapade den italienska armén."

Så kom Guds nya verk till, som genomsländade en särskild begäring att fly från slagfältet.

Den italienska arméns historia är lik en långdistanslopp och rekordjägares livshistoria.

Endast ett undantag: en idrottsman förmår springa både framåt och tillbaka, men den italienska soldaten kan endast springa tillbaka.

Man måste med eller mot sin vilja tänka på en kräfta. Men det är ej heller någon kräfta liknelsen: Kräftan kryper tillbaka, men det ovanliga gudsverket faller i ögonen med sin särskilda strävan, som ibland folkets kallat: endast fotsulorna glimta.

De italienska truppernas fotsulor började synas för länge sedan. Vi påminnas oss år 1895, då de italienska generalerna beslöt sig för att träna ett lopp på Abessinens renor. Det lyckades dem i helhet.

De nästan fullständigt obeväpnade abessinerna slogo italienerna vid Adua, och italienerna lämnade landet med sådan hastighet, att de glömde kvar några av sina tappra generaler. Dessa måste årligt frikopas från abessinerna för tio miljoner lire.

Sedan följde en period, då den italienska armén ej sprang för någon. Men av den enkla orsaken att det ej fanns något krig.

Men när kriget åter började, visade de italienska soldaterna att deras snabbhet ej hade minskats. År 1917 i slaget vid Caporetto, som Lloyd George medger i sina memoarer, drog den italienska armén sig tillbaka desorganiserad och i full ordning. Under loppet av sexton dagar förlorade den 600.000 i döda, sårade, tillfångatagna och spärlöst försvunna.

Det var förr, i det fascistiska Italien utvecklade sig springkonsten ännu mera.

Svartskjortorna demonstrerade det i Spanien vid Quindalja. Här följde de italienska trupperna Caporetto's exempel. Slagna och skamade flydde de vid den första allvarliga sammansmältningen

Det fascistiska Tyskland för krig på två fronter

Den 13 juli meddelade Sovjets radio USSR:s och hela världens folk att USSR:s och Storbritanniens regeringar hade slutit överenskommelse om gemensam verksamhet i kriget mot det hitleristiska Tyskland. Överenskommelsen förpliktar de båda parterna om en ömsesidig hjälp och understöd i kriget mot det hitleristiska Tyskland. Bredvid detta förplikta ännu de båda parterna sig att leka hålla några underhandlingar, sluta vapenstillstånd eller fredsavtal utan ömsesidig överenskommelse.

Denna överenskommelse mellan USSR:s och Storbritanniens regeringar omkullkastat alla Hitlers strategiska planer och medför vändpunkten i den krigspolitiska situationen.

Stödjande sig på USSR:s och Storbritanniens mäktiga koalitioner, komma de folk som är undertryckta av Hitler under den närmaste tiden att utveckla en ännu mera intensiv frihetskamp mot förslavarna.

Överenskommelsen medför stora förändringar om styrkornas inbördes förhållande mellan de krigförande parterna. Då såväl Sovjetunionen som Storbritannien var för sig i militäriskt och ekonomiskt avseende äro mycket starkare än Tyskland, vilken omfattning får då leka dessa staters förenade styrkor, när de ännu understödas av ett sådant mäktigt industriland som Amerikas Förenade Stater!

Den ekonomiska blockaden mot Tyskland drar sig allt mer tillsammans. Om Tyskland fört var i stånd att föra krig mot Storbritannien och därvid använde sig av en hel rad neutrala staters resurser, så ha dessa möjligheter nu

bortfallit och Tyskland är tvungen att undantagslöst basera på de tidigt samlade och nu snart uttömda resurserna. Det är fullständigt klart, att detta krig leka kan vinnas endast vid baserande på reserverna. Redan det förra världskrigets erfarenheter visa tillräckligt i vilken ångri Tyskland kom på grund av blockadens tryck, övergående från resurser till surrogat.

A andra sidan ha de hitleristiska styrkornas blockad mot England redan avsevärt paralyserats på grund av ingripande av motsvarande engelska och amerikanska styrkor. Inte utan orsak håller den fascistiska pressen på att kvävas av vrede och hot på USA's regerings adress, som med tillfästelse av Islands regering ockuperade ön.

I de av det fascistiska Tyskland ockuperade länderna finns det leka mera någonting att räkna, ty dessa länders resurser äro redan uttömda och nya länder att sköva äro leka att tillgå. Ruhr- och Rhendistriktens produktion bli allt mindre på grund av det engelska luftvapnets effektiva verksamhet, och deras produktion uppgår f. n. endast till 10% av deras produktionsmöjlighet.

Även är förhållandet sämre för det fascistiska Tyskland i frågan om manufakturresurser. USSR och Storbritannien ha tillsammans mycket mera invånare än Tyskland tillsammans med Italien, Ungern, Slovakien och Finland.

Jämförande USSR:s och Storbritanniens anfallsförmåga med ena sidan och det fascistiska Tysklands möjligheter å andra sidan, så kan man säga, att då det fascistiska Tyskland redan har förbrukat sina huvudsaker

till de fascistiska kadrerdivisionerna och försvarstrupper, de sista medberäknade (Italien har redan för länge sedan uttömt sina sista möjligheter), så har Sovjetunionen nu först börjat framkasta sina huvudsaker och Storbritannien har en mäktig förstärkning i krigsflo- ta samt stora strategiska reserver och det fortsätter ständigt att fylla och utvidga sina militära organisationer.

USSR:s och Storbritanniens militär- ekonomiska bas överskrider betydligt det fascistiska Tysklands.

Stridsvillkoren på två fronter, som äro mer än tusen kilometer avlägsna från varandra, möjliggör den tyska armén (av vilken mer än 90% äro på östfronten) ej grupperingar på samma sätt, som det lyckades dem under det förra världskriget, som anrop till detta må nämnas, att alla Tysklands järn- och landsvägar samt industricentra i västern äro under det engelska flygvapnets inflytande och i östern — under Röda arméns inflytande. Därför är hela det tyska territoriet utsatt för flentliga luftanfall och transporterandet av trupper från den ena fronten till den andra är mycket svår för det fascistiska Tyskland.

USSR:s och Storbritanniens arméers tekniska utrustning förbättras med varje dag som går undet det den tyska arméns utrustning under samma tid försämrats. Den tyska industrin är icke i stånd att tacka de stora förluster, som den f. n. lider och som tilltar allt mer.

Det är leka heller omöjligt, att förutom de två fronter som f. n. ha uppstått den tyska armén ännu kommer att få kämpa på andra fronter på grund av de undertryckta folkens resning mot förslavarna. Uppkomsten av nya front- er medför att den tyska arméns styrkor splittras och att de sluttigen förlutas.

Otvivelaktigt försöker det fascistiska Tyskland att med otroliga ansträngningar och herakande förluster få en synlig militärisk framgång på fronten.

Det fascistiska Tyskland har ännu stora resurser att tillgå och en ser kamp och häftig strid förestår. Men med den antifascistiska koalitions styrkors ansträngning förintas Hitlers arméer.

USSR:s och Storbritanniens gemensamma slag förtär och förlutar den av hela världen hatade blodiga fascist- men.

General-ljtnant M. Hozin.
(„Izvestija")

"Stockholms-Tidningen" om partisatruppers verksamhet bakom den tyska fronten

Stockholm. (TASS) "Stockholms Tidningen" korrespondent i Berlin Krusenstjern skriver: "Trots att striderna på några områden äro avslutade ha tyska partisatruupper stannat kvar på en hel del platser. Den tyska andra linjens division måste strida emot de enskilda röda häravdelningarna lika häftigt som under huvudslaget. Flera fakta intyga att det här ej kan vara fråga om en av frontens bundna linjer. Den första linjen ryckte vidare när den andra måste börja striden på nytt. På så sätt pågå slagen ej på en fram- ställbar frontlinje, utan på ett territorium med stor utsträckning.

Tysklands förberedelser för erövrandet av Dardanellerna

New York, 18 juli. (TASS). "Tidningen" "New York Times" Ankara korrespondent meddelar att mobilisation i Bulgarien fortfarande hela den gångna veckan och sammandragande av betydliga styrkor vid den turkiska gränsen. Korrespondenten antyder, att den turkiska pressen innehåller skrivelser om tyska försök att besätta Dardanellerna för att in- rättat kontroll över Svarta havet.

Vapenvila mellan England och Frankrike i Syrien

New York. (TASS). United Press' korrespondent meddelar från Vichy att där publicerade överenskommelse om vapenvila mellan England och Frankrike, förtutar att hela Syriens och Libanons territorium ockuperas av engelska och de Gaulles truppstyrkor. Vapenvilan tillåter de franska truppernas hemsändande alla krigsfångar befrias. Fransmännen överlämna till engelsmännen fullkomligt oröda hamnar, arsenaler, fartyg, flygfält, flygplan, ölförädlare, penningsskattor, offentliga byggnader, järnvägar och elektricitetsverk. Vapenvilan kommer att bevakas av i Beirut bildad kontrollkommitté, som består av tre engelsmän och två fransmän. Engelsmännen ha rättighet att mobilisera Libanons trupper, när den franska armén är demobiliserad. Engelsmännen avstå från att förfölja militär- och civilpersoner i Syrien, som ha gjort motstånd mot engelsmännen.

Nytt världsrekord i stavhopp.

Den amerikanske stavhopparen Cornelius Warmo råm satte nytt världsrekord i stavhopp genom att hoppa 4 m. 75 cm.

Hur en fascistisk dessant förstördes

Sovjets informationsbyrå meddelar om förstörandet av en fientlig dessanttransportenhet. Härnaden en episod från striden.

Torpedbåten fick i uppdrag att ytterligare ge ett slag åt dessantenhetens kolonn.

Den ljusa natten lider mot slutet. Båtarna storma framåt, sökande karavanen i havet. Där teckna sig också transportfartygens, skonerternas och de av dem förvarande torpedbåtarna samt minfartygens silhuetter mot himlavalvet. Snart anfallas kolonnen av de röda kad- rerna. Ljtnant Ivanov söker uppmärksamhet ett värdigt objekt. Hittills är allt småkrum: små transportfartyg, skoner- tar... Från det ena transportfartygets däck ges signaler. Så, de säga... Låt oss gå vidare...

Från kolonnen avskiljer sig ett min- fartyg och tar kurs mot kadern. Det är redan en annan sak! En hastig manö- ver, ljtnant Ivanov skriker mot min- fartyget. Slipper från ett minimalt av- stånd ut sin torped, vänder under elden och hör gländen bakom förbrickningen en explosion. En har han! En ny blixtnabb vändning mot fienden, ett nytt anfall. Även denna gång är målet passande: ett stort transportfartyg. En ny torped, en ny explosion... man kan gå och se vad vännerna hålla på med...

Grannen, kamrat Afanasjev, har redan gått till arbete: han rör sig längs kolonnen, sökande det fetaste bolet. Ett skott... ännu ett transportfartyg slog i luften...

På kolonnens vänstra däck göres un-

der tiden flera inläggelser. Kamrat Belugin började. Han utvalde från ko- lonnen eftertrupp en stor motorbark. Över dessa låga reling syntes tydligt tan- kerna. Ett värdigt mål. Ett skott... Torpeden gick rakt ifrån relingen, men ingen explosion följde... Fascisternas upprepade knep — tankerna transpor- terades på barkar med full botten, så att det fanns mindre möjlighet att gå på mina...

— Må vara, inte slipper du för det... En vändning. Belugin stormar längs kolonnen, sökande ett mål. Från farty- gets reling blinka ljus — det pågår en intensiv beskjutning av fartyget, Belu- gin styr sin båt lungt under elden — han hinner efter karavanen: småkrum, allt små skonerter, de måste lämnas åt flygarna, de komma att förinta dem en gång... Aha! Ett stort tungt belastat transportfartyg. Här finns det tanka, kanoner och en massa militär... Båten slipper ut en torped. En jätteexplosion. Arbetet är gjort, man kan vända om till barken med tankerna och avsluta det påbörjade arbetet. En skarp vändning, åter längs kolonnen under eld.

Där är också den gamla bekanta — bar- ken. Lång, ovanligt stor och belastad med tankar. Över relingen synas fascist- ternas hjälmar — med ventilationsrör. Det vill säga — också militär! Nå, bör- jar vi då...

Båten går alldeles nära relingen. Översten, kamrat Malikov har tagit plats vid sin kära kulspruta. Fasciste- ra synas tydligt. De springa fram före- till aktiern, från barken öppnas kuls- prut- och automatbössled. Då åter även Malikov sin röst höra. Han skjuter med kulsprutan längs relingen, hjäl-

marna förvinna, kulsprutan på barken tiger. Sedan sänker kamrat Malikov sikten, nu genombräda de starka sov- jetkulan barkens reling, träffande en i relingens skydd hopkrupen skara fas- cister. Elden från barken blir allt gle- sare. Sedan sänker kamrat Malikov ytter- ligare sikten och hundratals kulor genombräda däck. Barken är som ut- sirad med hälsom. Den fylles långsamt med vatten... Det är bråttom, ej ens för en sekund får man avbryta elden. Månkande det byter telegrafisten kam- rat Tjukanov genast syssla: han spring- er fram till kamrat Malikov och bör- jar räkna honom patroner.

Från barkens andra däck synes vår andra båt: där gör ljtnant Ivanov i sin tur hit i barken: om ej med torpe- der så med kulor tvinga sovjetfartygen tankerna att gå till botten!... Efter en minut ansluter sig ännu en tredje kulspruta: på larmet har även kamrat Afanasjev skyndat till... Barken beskjutes från tre håll. Den fylles med vat- ten och sjunker allt djupare...

Detta flitiga arbete att "sy hälsom" i barken avslutades när det visade sig att barken ej längre var någon bark utan ett skjul, vilket som man vet ej på något sätt kan gå på vattnet. Man såg sig omkring och märkte att kamrat Tjebjökens båt var svårt skadad — och alla skyddade dit...

Dir skedde följande. Hunnen efter kolonnen rörde sig Tjebjök, som alla andra längs densamma, valjande ett värdigt mål för en sovjet- torped. Så, som mot alla andra öppna- det de eld mot båten. Tjebjök fortsat- te att söka sig ett mål — man kan ju inte släpa torpeden på småkrum, till vil-

ket en bombskärva räcker... Målet fanns i början av kolonnen. Det var ett stort transportfartyg på 150 ton. Antagligen befann sig staben på det, ty på bryggan fanns det många officerare och fartygets försvaret var särskilt flitigt — fyra fascistiska torpedbåtar och ett minfartyg rör de sig i dess närhet. Hela försvaret anföll kamrat Tjebjökens båt för att hindra ett angrepp. Kanon- och maskingevärseld kunde ej skanna torpedbåtens tappra manskap. Slippan- de ifrån kaderna och minfartyget, som redan voro i farlig närhet, förmådde Tjebjök att företaga ett angrepp mot transportfartyget från ett minimalt av- stånd. En död explosion, vattenplare. Transportfartyget gick hastig i botten med staben, tankerna, kanonerna och militären.

Båten avlägsnade sig, men härvid rä- kade den ut för två minuter. Farten sak- tades. Motoristerna skyndade sig att likvidera haveriet översten, kamrat Gorbunov blev svårt sårad — tre stora sår i huvudet, axeln och bröstet samt många små skärvar... Utihärdade anmärkningar och svagheten sade kamrat Gorbunov ej ett ord om förband tills kamraterna hade slutat att likvidera båtens skada. Först då lät han förbinda sig — "ville ej stora kamraterna, de räddade båten..."

Båten tillstund blev mycket allvar- ligt. Farten — långsamt, fienden, anan- de det skedda, skyndade sig närma- re... Och det hade gått illa för båten, om det ej hade funnits en regel i Röda flottan — i striden är det på den andra och kom ihåg att hjälpa din kam- rat."

Den andra båten. Genast omringade

De andra båtarna, som genombrä- da barken, märkte, att det ej stod rätt till med båten. Genast omringade de den. De döljde den i rök och öppnade eld mot den närmaste fienden. Det fas- cistiska minfartyget och båtarna av- lägsnade sig.

Förvarande den akadade båten rörde sig stridskamraterna vidare till basen.

Mod, viljelysta och lugn uppvissade alla båtar i denna strid. Båtsman kam- rat Ogoronov, som är en känd mästare, en att skjuta ned flygplan förintade även denna gång med skär hand fas- cister på den genomskjutna barken. Motoristen Fedorov förted även denna gång likvidera motorskadan, som en granatskärva hade försäkrat.

Politielären Suchanov använde sig av båtens närmande till barken, grep en luftbåsa och sköt träffsäkert med fascisterna, som sökte närma sig kul- sprutan. Manligt och noggrant arbe- tade översten Jaschin och motoristen Schirjajev i slaget.

Ur detta slag kunna vi lära oss ut- höllighet och viljelysta, flottiernas seghet samt kommanderernas och de stridandes bästa egenskaper — ömsesidig hjälpsamhet. Båtarna återvände till barken, följande ett sätt att förstöra den med kulspruteeld, båtarna röde sig under elden lugnt längs kolonnen, för att för det farliga vapnet — torpeden finna ett verkligt mål, och när det var funnet förintades det med träffsäker eld. Båtarna förted också upp sin skä- dade kamrat och rädda den undan striden.

Så handla de stalniska östersjö-flot- tisterna. Så organiseras segern. I. Sobolev.

Ansvärlig redaktör: A. Vassand, tel. 449-82.
Redaktion: Pikk 28, Tallinn, tel. 463-11.
Uppgå 430

Utgivare: ENSV Riklike Kirjasto- keskus Ajalehtede Kirjasto.
"Päevaleht" tryckari.
Tallinn, Pikk 64.

PRENUMERATIONSPRIS
i Sovjetunionen: 3 mån. rub. 1.50
" " " " 2.00
i utlandet: 3 mån. rub. 2.50
" " " " 3.00

Utkommer en gång i veckan
Prenumerationer mottages på alla
postkontor.
Beställningsnummer 912.